

Prof. dr hab. n. med. Grażyna Mielnik-Niedzielska

Katedra i Klinika Otolaryngologii Dziecięcej, Foniatrii i Audiologii

Uniwersytet Medyczny w Lublinie

Ocena pracy doktorskiej lek. med. Rafała Wierzińskiego

” Czynniki prognostyczne w farmakoterapii niedosłuchu ślimakowego”

przygotowana na prośbę Rady Dyscypliny Nauki Medyczne Collegium Medicum im. Ludwika Rydygiera w Bydgoszczy.

Przedłożona mnie do recenzji rozprawa doktorska lek. Rafała Wierzińskiego dotyczy efektów leczenia upośledzenia słuchu pochodzenia ślimakowego, pojawiającego się nagle, bez rozpoznanej przyczyny. Leczenie nagłej głuchoty w sytuacji mało poznanej etiopatogenezy jest dużym wyzwaniem. Podstawowym problemem w leczeniu jest fakt braku sprawdzonych metod terapeutycznych, których wyniki są powtarzalne.

Podjęcie badań oceniających wyniki leczenia nagłej głuchoty są zatem w pełni uzasadnione. W pracy dominują aspekty pragmatyczne i aplikacyjne co podnosi jej walory.

Struktura rozprawy jest typowa dla prac empirycznych, obejmuje 79 stron tekstu zawartego w 8 rozdziałach, w których umieszczono 12 tabel i 13 rycin, wnioski, 91 pozycji piśmiennictwa, streszczenie w języku polskim i angielskim oraz załączniki i wykaz stosowanych skrótów.

We wstępie Autor omawia anatomię przewodu ślimaka oraz przyczyny uszkodzenia tej części ucha wewnętrznego. Wśród przyczyn Doktorant omawia przyczyny genetycznie uwarunkowane wrodzone, toksyczne w tym wywołane przez leki, oraz spowodowane hałasem. W dalszej części wstępu Autor omawia najczęstsze jednostki chorobowe mogące mieć wpływ lub modulować przebieg nagłej głuchoty. W mojej opinii by zapewnić właściwy rozwój narracji i konsekwencji wykładu, obowiązującego w pracach naukowych umieszczenie nagłej głuchoty wśród takich chorób jak miażdżyca, nadciśnienie tętnicze czy cukrzyca są nieodpowiednie. Nagła głuchota powinna być omówiona jako najważniejsza dla doktoranta jednostka chorobowa jako pierwsza. W tej części pracy znajduje również błędy stylistyczne str.10,16,

Celem pracy była analiza czynników które mogły mieć wpływ na wyniki leczenia nagłej głuchoty. Autor stawia hipotezę, że takimi czynnikami mogą być wiek, płeć choroby ogólnoustrojowe oraz sam rodzaj niedosłuchu, czas rozpoczęcia leczenia oraz zestaw stosowanych leków w terapii. Cel pracy sformułowano klarownie, zawiera dobrze określone cele cząstkowe.

Materiał badań to kolejny rozdział pracy. Badaniami objęto 318 chorych leczonych w latach 2014-2019 w Oddziale Otolaryngologii w Pile. Pacjentów podzielono ze względu na wiek na trzy podgrupy: poniżej 30 r.ż, między 30-60 r.ż i powyżej 60 r.ż. Kolejny podział uwzględnia efekty leczenia ;A z poprawą B bez poprawy. W tej części zamieszczono kryteria włączenia i wyłączenia pacjentów do badań.

Metody badań obejmowały badanie akumetryczne, badanie stroikowe, audiometrię tonalną oraz audiometrię mowy.

W rozdziale metody badania doktorant wymienia również próby nadprogowe oraz badania obiektywne oraz badanie narządu przedsionkowego. Recenzent nie znalazł wyników tych badań w kolejnym rozdziale.

Oceniano wyniki leczenia kombinacji następujących leków: Wit. B1, Wit. B12, Nootropil, Dexaven, Mannitol.

W analizie statystycznej zastosowano modele logitowe dwumianowe.

Wyniki badań.

Analiza statystyczna wyników audiometrycznych w poszczególnych grupach wiekowych nie wykazała wpływu wieku na wyniki leczenia ,choć najgorsze wyniki uzyskali pacjenci po 60 roku życia. Podobnie płeć nie miała wpływu na efekty leczenia.

Wykazano istotny związek między głębokością niedosłuchu w audiometrii tonalnej a wynikami leczenia. Najlepiej rokowali pacjenci z ubytkiem do 45 dB. Najśłabszy efekt terapeutyczny uzyskano u chorych z ubytkiem słuchu 45-60 dB i powyżej 60dB.

Wyniki audiometrii słownej wykazały dobry efekt leczniczy u chorych ,u których próg wykrywania mowy był niższy niż 30 dB . Czas podjęcia leczenia miał istotny wpływ na wyniki leczenia. Najlepiej rokowali pacjenci ,u których podjęto leczenie do 7 dnia od zaistnienia incydentu.

Analiza wpływu chorób ogólnoustrojowych na wyniki leczenia wykazała, że cukrzyca nie miała wpływu na efekty leczenia natomiast nadciśnienie tętnicze zmniejsza szanse na efektywne leczenie o 49%, podobny negatywny wpływ odgrywa uogólniona miażdżycza. Niewydolność kręgowo-podstawna również negatywnie wpływa na efekt terapeutyczny.

Dyskusja napisana jest poprawnie, zawiera interesującą interpretację uzyskanych wyników. Omówienie wyników badań innych autorów przeprowadzone jest w sposób dojrzały, kompetentny i z dużą swobodą ,co świadczy, że Autor doskonale zapoznał się z literaturą opracowywanego zagadnienia.

Szczegółowa analiza uzyskanych wyników badań pozwoliła na sformułowanie pięciu wniosków, które mogą mieć zastosowanie praktyczne.

Piśmiennictwo jest dobrane starannie, koresponduje z treścią dysertacji.

W podsumowaniu recenzji rozprawy doktorskiej lek . Rafała Wierzbńskiego pragnę podkreślić, że o jej wartości stanowi aktualność i znaczenie praktyczne podjętych badań.

Dlatego proszę Członków Rady Dyscypliny Medycznej Collegium Medicum im Ludwika Rydygiera w Bydgoszczy o dopuszczenie lekarza Rafała Wierzińskiego do dalszych etapów przewodu doktorskiego.

Prof. dr hab. med. Grażyna Mielnik-Niedzielska

KIEROWNIK
KATEDRY I KLINIKI
Otolaryngologii Dziecięcej, Foniatrii i Audiologii
Uniwersytetu Medycznego w Lublinie
Grażyna Niedzielska
prof. dr hab. n.med. Grażyna Mielnik-Niedzielska